AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2005. június 22. *

A T-19/04. sz. ügyben,

a **Metso Paper Automation Oy** (székhelye: Helsinki [Finnország], képviseli: J. Tanhuanpää ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: S. Laitinen, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az OHIM első fellebbezési tanácsának 2003. november 17-i (R 842/2002-1. sz. ügy), a PAPERLAB közösségi szóvédjegy lajstromozása iránti kérelemre vonatkozó határozata ellen benyújtott kereset tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (negyedik tanács),

tagjai: H. Legal elnök, P. Mengozzi és I. Wiszniewska-Białecka bírák,

hivatalvezető: B. Pastor hivatalvezető-helyettes,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. január 19-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. április 26-án benyújtott válaszbeadványra,

a 2005. február 16-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2002. február 13-án a felperes a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű

különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a PAPERLAB szómegjelölés volt.

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás (a továbbiakban: Nizzai Megállapodás) szerinti 9. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, az alábbi leírással: „papírellenőrző és -vizsgáló számítástechnikai berendezés és mérőműszerek".

4 2002. szeptember 18-i határozatával az elbíráló a 40/94 rendelet 38. cikke alapján azzal az indokolással utasította el a védjegybejelentést, hogy a bejelentett védjegy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja értelmében nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, és az érintett árukkal kapcsolatban leíró jellegű.

5 2002. október 14-én a felperes fellebbezést nyújtott be az elbíráló határozata ellen az OHIM-nál.

6 2003. november 17-én hozott és a felperessel 2003. november 20-án közölt levelével az OHIM első fellebbezési tanácsa egyrészt helybenhagyta az elbíráló határozatát abban a részében, amely elutasítja a védjegybejelentést a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján, másrészt visszautalta az ügyet az elbíráló elé, hogy a 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése alapján ítélje meg a védjegybejelentési kérelmet.

A felek kérelmei

7 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot abban a részében, amelyben a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján elutasítja a PAPERLAB szóvédjegy lajstromozását;

– kötelezze az OHIM-ot a költségek viselésére.

8 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére.

Indokolás

9 Keresete alátámasztásául a felperes egyetlen jogalapra, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére hivatkozik.

A felek érvei

10 A felperes fenntartja, hogy a PAPERLAB védjegy nem leíró jellegű a védjegybejelentéssel érintett áruk vonatkozásában, hanem csupán sejtetni engedi ezeket. E tekintetben három érvet ad elő.

11 Először, nem mutatható ki közvetlen kapcsolat a PAPERLAB védjegy és a szóban forgó áruk között. A „paperlab" kitalált név, mivel a „paper" és a „lab" szavak összetétele szokatlan. A PAPERLAB védjegy sajátos helyet és rendeltetést tölt be az érintett piacon, mivel a célközönséget csak a papíripar kis szakmai csoportja alkotja.

12 Annak bizonyítására, hogy nincsen közvetlen kapcsolat a PAPERLAB védjegy és a védjegybejelentéssel érintett áruk között, a felperes a „paper" és a „lab" szavak értelmét elemzi, és arra hivatkozik, hogy a PAPERLAB megjelölés kulcseleme a „lab" szó. Számos meghatározása szerint ez utóbbi szó (vagy a „laboratórium" szó) tudományos vizsgálatok folytatására, tudományos kutatásra vagy oktatásra szolgáló terem, épület vagy helyiség, illetve gyógyszerek és vegyi áruk előállítására szolgáló helyiség. Tényleges jelentésbeli különbség van a helyiség, illetve a berendezés és a védjegybejelentéssel érintett áruk között. Ezért, amikor a fogyasztó a „paperlab" szót hallja, nem gondolhatja azt, hogy berendezésről és nem pedig tudományos célokra szolgáló épületről vagy helyiségről van szó.

13 A PAPERLAB védjegy kitalált jellegét illetően a felperes arra hivatkozik, hogy ez a szómegjelölés a „paper" és a „lab" szavak eredeti összetételéből jött létre, így e két szó egymás mellé helyezése szokatlan szerkezetet eredményezett, amely az angol nyelvben ismeretlen kifejezés. Ez az újonnan kitalált szó a BABY-DRY (a Bíróság

C-383/99. P. sz., Procter & Gamble kontra OHIM ügyben 2001. szeptember 20-án hozott ítéletének [EBHT 2001., I-6251. o.] 40. pontja) védjegyhez hasonlóan megkülönböztető jelleget kölcsönöz a védjegynek, amely így betöltheti alapvető rendeltetését, az árukat piacra dobó vállalkozás azonosítását.

14 Végül a PAPERLAB védjegynek az érintett piacon betöltött sajátos helyét és rendeltetését illetően a felperes felidézi, hogy a fellebbezési tanács által elfogadott meghatározás szerint a célközönséget papíripari szakemberek és mérnökök kis csoportja alkotja, akik figyelmesen vizsgálják az árut és az ahhoz kapcsolódó védjegyet. A célközönség tehát tökéletesen képes megérteni a „paper" és a „lab" szavak eredeti jelentését, és megítélni a két szó összetételének megkülönböztető képességét, valamint hogy elektromos berendezés és nem pedig szolgáltatás leírására használják. Ezenkívül egyrészt nem használná harmadik személy a „paperlab" szót kereskedelmi tevékenysége céljából, vagy nem fűződne ehhez különös indoka vagy érdeke, másrészt a PAPERLAB védjegy nem korlátozza harmadik személy vállalkozások jogait, akik továbbra is szabadon használhatják, önmagukban vagy összetételekben, a „paper", a „laboratory" és a „lab" szavakat.

15 Másodszor, a felperes előadja, hogy a PAPERLAB védjegyet Finnországban azonos áruk vonatkozásában lajstromozták, a Benelux-államokban, Japánban és egyes angolszász országban (Egyesült Államok és Kanada) – ahol a „lab", a „paper" vagy a „laboratory" szavak angol jelentése egyértelmű a célközönség számára – pedig hasonló árukkal kapcsolatban. Ezeknek a lajstromozásoknak a nagy száma egyértelműen jelzi a PAPERLAB védjegy közösségi szinten való lajstromozhatóságát.

16 Harmadszor, az OHIM a 9. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban megengedte olyan szóösszetételekből álló védjegyek lajstromozását, amelyek a PAPERLAB védjegyhez hasonlóan épülnek fel, különösen elektronikus áramkörökkel vagy számítástechnikai kiegészítőkkel kapcsolatban. A megtámadott határozat ezért nem áll összhangban az OHIM határozathozatalra vonatkozó gyakorlatával. A felperes elsősorban az IQ-PAPER, PAPERMARK, PAPERPAD, PAPERGATE és PAPER-MASTER védjegyekre utal.

17 Az OHIM válaszbeadványában a fellebbezési tanács álláspontjához csatlakozik, miszerint a PAPERLAB védjegy leíró jellegű.

18 Először, tekintettel a „paper" és a „lab" szavak jelentésére, a védjegybejelentéssel érintett árukra és a célközönségre, a PAPERLAB védjegy egyszerűen és egyenesen az érintett áruk szándékolt funkcióját vagy rendeltetését írja le angol nyelven, mivel elegendően közvetlen és kifejezett kapcsolat van a PAPERLAB megjelölés és az érintett áruk között. Következésképpen az érintett vásárlóközönség ezt a megjelölést papír- és papíráru-ellenőrző készülék megnevezéseként értelmezi, nem pedig a szó eredeti értelmében vett laboratóriumként.

19 A PAPERLAB megjelölésben a „paper" és a „lab" szavak egymás mellett állása szintaktikai szempontból sem szokatlan, viszont megfelel annak a nyelvtanilag helyes alaknak, amellyel az érintett áruk fajtájára szoktak utalni. A köznyelvben az érintett vásárlóközönség egyértelműen használhatja ezt a két szót az áruk jellemzőinek leírására. A „paperlab" összetétel ezért nem kölcsönözhet megkülönböztető képességet a bejelentett védjegynek, mivel – ellentétben azzal az összetétellel, amely a fent hivatkozott Procter & Gamble kontra OHIM ítélet alapjául szolgáló jogvitában szerepel – nem hoz létre olyan jelentést, amely különbözne a „paper" és a „lab" szavak által teremtett köznyelvi jelentéstől. Az OHIM így egyetért a felperes célközönségre vonatkozó véleményével, ám ebből azt a következtetést vonja le, hogy ez a szakmai közönség éppen tapasztalata és ismeretei alapján képes megérteni a „paperlab" szó pontos műszaki jelentését. Az ilyen közönség számára a PAPERLAB védjegy egyértelmű és közvetlen üzenetet közvetít, méghozzá azt, hogy a felperes olyan berendezést kínál, amelyet laboratóriumnak használnak papír ellenőrzésére és vizsgálatára.

20 Az sem szükséges, hogy a bejelentés időpontjában a megjelölést valóban használják az áruk vagy az áruk jellemzőinek leírására, hanem az is elegendő, ha ezeket a jeleket és adatokat ilyen célra használhatják.

21 Másodszor, az OHIM előadja, hogy még ha figyelembe is lehet venni a közösségi védjegybejelentések vizsgálatánál a lajstromozásra vonatkozó nemzeti határozatokat, az OHIM nincsen ezekhez kötve.

22 Harmadszor, amikor az OHIM egy védjegybejelentést vizsgál, és azt mérlegeli, hogy fennáll-e a 40/94 rendelet 7. cikke szerinti feltétlen kizáró ok, köteles a bejelentett védjegy saját jellemzőire tekintettel és a bejelentésben szereplő áruk, valamint szolgáltatások vonatkozásában dönteni. Ezért annak megítélésénél, hogy van-e feltétlen kizáró ok a szóban forgó ügyben, az OHIM-ot nem kötik azok a korábbi határozatai, amelyekben elfogadta a PAPERLAB védjegyhez néhány szempontból hasonló védjegyek lajstromozását, annál is inkább, mivel a felperes által említett védjegyek különböznek a PAPERLAB védjegytől abban, hogy nem ugyanazokat a szavakat foglalják magukban, és a védjegybejelentésben szereplőktől eltérő árukra és szolgáltatásokra vonatkoznak.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

23 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerint a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha „kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak". Ezenkívül a rendelet 7. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy „az (1) bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a kizáró ok csak a Közösség egy részében áll fenn".

24 Azok a jelek vagy megjelölések esnek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának hatálya alá, amelyek a célközönség szempontjából szokásos nyelvhasználatban közvetlenül vagy lényeges jellemzőjére utalással leírják azt az árut vagy

szolgáltatást, amelyek tekintetében a lajstromozást kérték (a fent hivatkozott Procter & Gamble kontra OHIM ügyben hozott ítélet 39. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-222/02. sz., HERON Robotunits kontra OHIM (ROBOTUNITS) ügyben 2003. november 26-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4995. o.] 34. pontja).

25 Ebből következik, hogy valamely megjelölés akkor esik az ebben a rendelkezésben megállapított tilalom hatálya alá, ha kellően közvetlen és konkrét kapcsolat mutatkozik a szóban forgó árukkal vagy szolgáltatásokkal, amely alapján az érintett vásárlóközönség közvetlenül és további gondolkodás nélkül a szóban forgó áruk és szolgáltatások, illetve egyik jellemzőjük leírását ismerheti fel (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-311/02. sz., Lissotschenko és Hentze kontra OHIM ügyben 2004. július 20-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-2957. o.] 30. pontját).

26 Egy neologizmusból vagy különböző alkotóelemek kombinációjából képzett szóból álló megjelölés még nem tekinthető a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerint leíró jellegűnek, ha csupán az egyes alkotóelemek tekintetében lehet megállapítani a leíró jelleget. A leíró jelleget az új nyelvi jelenségnél vagy magánál a szónál is meg kell állapítani (az Elsőfokú Bíróság T-367/02–369/02. sz., Wieland-Werke kontra OHIM (SnTEM, SnPUR, SnMIX) ügyben 2005. január 12-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-47. o.] 31. pontja).

27 Ezen túlmenően az olyan neologizmusból vagy összetett szóból alkotott védjegy, amelyben az alkotóelemek mindegyike leíró jellegű a védjegybejelentéssel érintett áruk vagy szolgáltatások tekintetében, önmagában is leírja ezeknek az áruknak vagy szolgáltatásoknak a jellemzőit a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében, hacsak nincs érzékelhető eltérés a neologizmus vagy a szó és az azt alkotó elemek egyszerű összessége között. Ez azt feltételezi, hogy mivel a kombináció szokatlan jellegű a nevezett áruk és szolgáltatások vonatkozásában, a szó vagy az új nyelvi jelenség által keltett benyomás elegendően távol esik attól, amit az alkotóelemek egyszerű egybeírása kelt, és így többletjelentést hordoz a nevezett alkotóelemek összességéhez képest (a fent hivatkozott SnTEM, SnPUR, SnMIX ügyben hozott ítélet 32. pontja). E vonatkozásban a szóban forgó kifejezésnek a megfelelő lexikális és nyelvtani szabályok szerinti elemzése is releváns (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság fent hivatkozott ROBOTUNITS ügyben hozott

ítéletének 39. pontját és T-173/03. sz., Geddes kontra OHIM (NURSERYROOM) ügyben 2004. november 30-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-4165. o.] 21. pontját).

28 A jelen esetben azok az áruk, amelyekkel kapcsolatban a PAPERLAB védjegy lajstromozását kérték, papírellenőrző és -vizsgáló számítástechnikai berendezések és mérőműszerek. Mivel az érintett áruk speciális berendezések, abból kell kiindulni, hogy az érintett vásárlóközönség valóban angol nyelvű, és olyan szakemberekből és fogyasztókból áll, akik a papírellenőrző és -vizsgáló számítástechnikai berendezések és mérőműszerek ágazatában tapasztalatot szereztek.

29 A felperes azon érvével kapcsolatban, miszerint nincsen közvetlen kapcsolat a PAPERLAB védjegy és az érintett áruk között, megállapítható, hogy ez a védjegy két különböző elemből, a „paper" és a „lab" szavakból áll. Egyrészt a „paper" szó közvetlenül utal a rendeltetésre és így a védjegybejelentéssel érintett áru egyik jellemzőjére. Másrészt a „lab" szó a védjegybejelentéssel érintett áru egyik funkcióját írja le. Nem kétséges, hogy a „lab" szó laboratóriumot jelöl, és hogy a védjegybejelentéssel érintett áruk rendeltetése papír ellenőrzése és vizsgálata, vagyis olyan tevékenység, amelyet rendszerint laboratóriumban vagy laboratórium által végeznek. A „lab" szó közvetlen jelentése természetesen inkább helyet jelöl, semmint berendezést. Ezt a jelentést azonban a védjegybejelentéssel érintett árukkal kapcsolatban kell vizsgálni. Ebből a szempontból a „lab" szó tökéletesen alkalmas ellenőrző és vizsgáló számítástechnikai felszerelések és berendezések leírására.

30 Tekintettel ezekre a szempontokra, a célközönség mind a „paper", mind a „lab" szó jelentését értheti úgy, hogy azok papírra, illetve laboratóriumra utalnak. Ennélfogva

meg kell állapítani, hogy a PAPERLAB védjegyet alkotó mindkét szó leíró jellegű a védjegybejelentéssel érintett áruk egyik jellemzője vagy funkciója tekintetében.

31 Ezenkívül a célközönség – amint ezt a fellebbezési tanács helyesen állapította meg – értheti úgy a PAPERLAB megjelölést, mint papírellenőrző és -vizsgáló laboratóriumként működő rendszert. Ez a tapasztalt és kvalifikált vásárlóközönség ugyanis – angoltudásánál és az árura, valamint a papíriparra vonatkozó műszaki ismereteinél fogva – tökéletesen ismeri a papírellenőrző és -vizsgáló számítástechnikai berendezések és mérőműszerek jellegét, jellemzőit és szándékolt alkalmazását. Ezért a PAPERLAB védjegyről a védjegybejelentéssel érintett áruk juthatnak eszébe. Így ez a közönség a felperes előterjesztésével ellentétben éppen szakmai hozzáértésénél és tapasztalatánál fogva képes megérteni a „paperlab" kifejezés pontos műszaki jelentését.

32 A PAPERLAB védjegy kitalált jellegére vonatkozó felperesi érvvel kapcsolatban úgy tűnik, hogy a „paperlab" összetétel szerkezetében nem szokatlan. Ellenkezőleg, a szóban forgó, a „paper" és a „lab" szavakat az angol nyelvtannak megfelelő szórendben egymás mellé illesztő megjelölés nem kelt az érintett vásárlóközönségben olyan benyomást, amely elegendően távol esne attól, amit az alkotóelemek egyszerű egybeírása kelt, és amely így megváltoztatná a megjelölés jelentését vagy értelmét. Nem tűnik tehát szokatlannak a célközönség számára. Következésképpen a fellebbezési tanács nem hagyta figyelmen kívül a fent hivatkozott Procter & Gamble kontra OHIM ügyben hozott ítélet 43. és 44. pontjában megállapított elveket, mivel a jelen esetben a bejelentett védjegy nem újonnan kitalált szó.

33 A fentiekből következően a fellebbezési tanács jogosan állapította meg, hogy a PAPERLAB védjegy egyszerűen és közvetlenül az érintett áruk szándékolt funkcióját írja le angol nyelven. A PAPERLAB szómegjelölés ugyanis nem kelt olyan benyomást, amely elegendően távol esne attól, amit a „paper" és a „lab" szavak egyszerű egybeírása kelt. Ezenkívül a „paperlab" megjelölést a szóban forgó áruk

egyik jellemzőjére történő utalásként is lehet érteni, mivel olyan számítástechnikai berendezésekről és mérőműszerekről van szó, amelyeket arra alkottak, hogy valóságos hordozható laboratóriumként működjenek, és így helyben lehessen elvégezni olyan a szolgáltatásokat, amelyeket egyébként laboratóriumban szoktak.

34 Ezt a megállapítást nem vonja kétségbe a felperes azon érve sem, miszerint a „paperlab" kifejezést nem használják a köznyelvben, és a szótárakban sem szerepel. Az OHIM nemcsak abban az esetben utasíthatja el a bejelentést a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján, ha az e rendelkezésben említett védjegyet alkotó jeleket vagy adatokat a bejelentés időpontjában ténylegesen használják a bejelentésben szereplő áruk vagy szolgáltatások, illetve azok egyik jellemzője feltüntetésére. Az is elegendő – amint ez a rendelkezés szövegéből is kitűnik –, ha ezeket a jeleket vagy adatokat ilyen célokra használhatják. E rendelkezés alapján akkor is el kell utasítani valamely szómegjelölés lajstromozását, ha a megjelölés egyik lehetséges jelentése leírja az érintett áruk vagy szolgáltatások egy jellemzőjét (a Bíróság C-191/01. P. sz., OHIM kontra Wrigley ügyben 2003. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-12447. o.] 32. pontja). Ezenkívül az OHIM-nak nem kell bizonyítania, hogy ez a megjelölés szerepel a szótárban. Azt, hogy valamely megjelölés lajstromozható-e közösségi védjegyként, kizárólag a vonatkozó, közösségi bíróság által értelmezett közösségi szabályozás alapján lehet megítélni. Elegendő ezért az, hogy a fellebbezési tanács határozata meghozatalához a leíró jellegre vonatkozó feltételt alkalmazta az ítélkezési gyakorlat szerinti értelmezésben, és ehhez nem kell bizonyítékokra támaszkodnia (az Elsőfokú Bíróság T-289/02. sz., Telepharmacy Solutions kontra OHIM (TELEPHARMACY SOLUTIONS) ügyben 2004. július 8-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-2851. o.] 54. pontja).

35 Mivel megállapításra került, hogy a PAPERLAB megjelölés leíró jellegű lehet a PAPERLAB védjegy bejelentésével érintett áruk egyik funkciója vonatkozásában, nem releváns az az érv, miszerint harmadik személyeknek módjukban áll a „paper", a „lab" vagy a „laboratory" általános szavakat önmagukban vagy összetételekben használni.

36 A fentiekből az következik, hogy a felperes első érve megalapozatlan.

37 Szintén megalapozatlan a felperes második érve, amely a PAPERLAB védjegyet azonos vagy hasonló áruk vonatkozásában lajstromozó nemzeti határozatokra hivatkozik. A közösségi védjegyszabályozás sajátos szabályok és célkitűzések összességéből álló, bármely nemzeti rendszertől függetlenül alkalmazott autonóm rendszer (az Elsőfokú Bíróság T-32/00. sz., Messe München kontra OHIM [electronica] ügyben 2000. december 5-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3829. o.] 47. pontja). Ezért azt, hogy valamely megjelölés lajstromozható-e közösségi védjegyként, kizárólag a vonatkozó közösségi szabályozás alapján lehet megítélni. Az OHIM és adott esetben a közösségi bíróság nincsen kötve a tagállam vagy harmadik állam szintjén hozott határozathoz, amely ugyanazt a megjelölést nemzeti védjegyként lajstromozhatónak ítéli. Ez akkor is így van, ha ezt a határozatot a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) alapján harmonizált nemzeti jogalkotás alapján hozták, vagy olyan országban hozták meg, amelyik a szóban forgó szómegjelölés eredeti országának nyelvi övezetéhez tartozik (az Elsőfokú Bíróság T-106/00. sz., Streamserve kontra OHIM [STREAMSERVE] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-723. o.] 47. pontja).

38 A jelen ügyben nem tűnik úgy, hogy a fellebbezési tanács megsértette volna a vonatkozó közösségi szabályozást, amikor azt vizsgálta, hogy lajstromozható-e a PAPERLAB megjelölés közösségi védjegyként. Ezen túlmenően a fent idézett ítélkezési gyakorlat szerint szabadon állapíthatta meg, hogy a PAPERLAB védjegy bejelentés alapjául szolgált két angol nyelvű országban (Egyesült Államok és Kanada), és ebből következtetéseket vonhatott le a PAPERLAB védjegy lajstromozására alkalmazandó megoldást illetően.

39 Megalapozatlan a felperesnek az a harmadik érve is, miszerint az OHIM megengedte olyan szóösszetételekből álló védjegyek lajstromozását, amelyek a PAPERLAB védjegyhez hasonlóan épülnek fel. A felperes által hivatkozott védjegyek egyrészt különböznek a bejelentett PAPERLAB védjegytől abban, hogy más árukat és szolgáltatásokat jelölnek, mint amelyekről a jelen esetben szó van. Másrészt a fellebbezési tanácsnak a megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozására vonatkozó, a 40/94 rendelet alapján meghozandó határozata nem diszkrecionális jogkörben, hanem mérlegelést nem engedő hatáskörben hozott határozat. Ezért azt, hogy valamely megjelölés lajstromozható-e közösségi védjegyként, kizárólag a közösségi bíróság által értelmezett, vonatkozó közösségi szabályozás alapján lehet megítélni, nem pedig a fellebbezési tanácsétól eltérő, állítólagos korábbi döntési gyakorlat alapján (az Elsőfokú Bíróság T-323/00. sz., SAT.1 kontra OHIM [SAT.2] ügyben 2002. július 2-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-2839. o.] 60. pontja, amelyet e pont vonatkozásában nem helyezett hatályon kívül a Bíróság C-329/02. P. sz., SAT.1 kontra OHIM ügyben 2004. szeptember 16-án hozott ítélete [EBHT 2004., II-8317. o.]).

40 Mindezekből következik, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjára alapított egyetlen jogalapot nem lehet elfogadni. Következésképpen a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

41 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) A felperest kötelezi a költségek viselésére.

Legal Mengozzi Wiszniewska-Białecka

Kihirdetve Luxembourgban, a 2005. június 22-i nyilvános ülésen.

H. Jung

hivatalvezető

H. Legal

elnök